

РЕШЕНИЕ

№ 679

гр. Благоевград, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело № 20231210200850 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Г*****“ със седалище и адрес на управление гр.Б**, бул „С**“. К** М**, представлявано от А* А* и М* Г*, подадена чрез адв.С. Г. със съдебен адрес гр.Б****, ул.”П* Д. П* против Наказателно постановление № 244а-326/06.12.2022 г., издадено от Директора на ОДМВР Благоевград, с което на дружеството на основание чл.45, ал.2 от Закона за закрила на детето е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.45, ал.2, във вр. чл.8, ал.3 и ал.4 от същия закон.

С жалбата се твърди незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като се сочат процесуални нарушения при издаването му. Навеждат се доводи, че дружеството не е субект на процесното нарушение. Излагат се съображения за нарушение на чл.18 от ЗАНН. Оспорват се фактическите констатации на наказващия орган, като се твърди, че на процесната дата е имало частно парти, както и че пропускателния режим в заведението се осъществява от друга фирма. Иска се отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно. Алтернативно се застъпва становище че случаят е маловажен.

В съдебно заседание, дружеството, редовно призовано в първо по делото съдебно заседание се представлява от надлежно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата, ангажира доказателства, не изразява становище по същество.

Административнонаказващия орган, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Представа писмено становище, с което се иска потвърждаване на наказателното постановление. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и релевира възражение за прекомерност на претендираните разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

На 20.08.2022 г. около 02.20ч. в хода на специализирана полицейска операция в дискотека „Г***“, стопанисвана от „Г**“ е извършена полицейска проверка, в която участвали св.М., Н. и Х.. След проверка на документите за самоличност на посетителите на дискотеката, било установено присъствието на множество /около 50/ ненавършили 18 годишна възраст деца,

които били без пълнолетни придружители. Едно от установените ненавършили 18 години деца бил А* Ш* с ЕГН *****, който бил в дискотеката без родител, попечител, настойник или придружител. Всички установени при проверката непълнолетни деца, които били без пълнолетен придружител били отведени в сградата на 01 РУ Благоевград, където след снемането на писмени обяснения са предадени срещу разписка на родителите си. При така констатираното св. М. приела, че дружеството е извършило нарушение на чл.45, ал.2, вр. чл. 8, ал.3 и ал.4 от Закона за закрила на детето, поради което на 24.08.2022г. в присъствието на свидетелите Н. и Х*, съставила срещу дружеството АУАН № 162180. Актът бил предявен и връчен на М* Г* Г* в качеството му на управител на „Г****“, който го подписал без да обективира възражения. Такива са депозириани в предвидения чл.44, ал.1 ЗАНН срок, като в същите са наведени доводи за нарушение на чл.18 от ЗАНН, за неправилно определен субект, аргументирано с обстоятелството, че пропускателния режим се осъществява от друго дружество. Направено е искане за анулиране на акта.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение и събраният впоследствие доказателствен материал, с нарочно Становище (лист 13 от делото), било предложено на административнонаказващия орган – Директора на ОДМВР – Благоевград да издаде наказателно постановление по така образувано административнонаказателно преписка, образувана по АУАН № 162180/24.08.2022 г.

Съобразявайки изложеното, на 06.12.2022 година, Директорът на ОДМВР – Благоевград, в качеството му на административнонаказващ орган издал атакуваното Наказателно постановление № 244а-326, с което на „Г*****“ на основание чл.45, ал.2 от Закона за закрила на детето е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.45, ал.2, във вр. чл.8, ал.3 и ал.4 от същия закон.

НП е връчено М* Г* срещу подпис на 28.04.2023 година и в законният срок, на 11.05.2023 г. срещу същото е депозирана разглежданата в настоящото производство жалба .

Свидетелите М., Д* и Х. с показанията си пред съда, изцяло поддържат описаната в акта фактическа обстановка, като сочат, че лично са работили по случая и събрали писмените доказателства по преписката. Сочат, че в следствие на специализирана полицейска операция непълнолетното лице Ш* е било установено в нощно питейно заведение "Г***" в центъра на Благоевград, от където заедно с други непълнолетни лица е заведено в 01 РУ – Благоевград, а след това предадено на родител. Установяват, че от детето е снето обяснение, което се потвърждава и от представено такова по делото, в което Ш* е посочил, че е бил в клуба с придружители, като е посочил имената им.

Представена по делото е Докладна записка (лист 11 от делото) относно съставения акт, с която след извършена проверка на процесния АУАН е прието за установено, че същия съдържа всички необходими реквизити съгласно разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН и се предлага докладна записка да бъде приложена към акта, а административнонаказателната преписка да бъде изпратена за вземане на отношение по компетентност на административнонаказващия орган – Директор ОДМВР – Благоевград.

От страна на жалбоподателят е представен договор за охрана, от който се установява, че дискотеката се охранява от А* и процесната вечер на работа е бил св.Б., който е допуснат и разпитан по делото, като чрез показанията му се установява, че се извършва проверка на документите на посетителите, но не помни конкретния случай.

В хода на съдебното производство са допуснати и разпитани св.М.и, за които Ш* е посочил, че са му били придружители, които при разпита си не установяват нови факти, различни от приетите от съда. Действително св.И. М. първоначално заявява, че е бил с него, но след това сочи, че е бил с брат му, който пък от своя страна установява, че Ш* си е бил с негова компания. Ето защо според съда показанията на тези свидетели не установяват, че Ш* процесната нощ е бил с придружители.

Изложените фактически констатации съдът прави въз основа на събраните по делото доказателства, а именно показанията на свидетелите А*, Д* и Х., които възпроизвеждат и поддържат изложената фактическа обстановка в акта. Свидетелите са категорични, че на 20.08.2022 г. около 02. 00 часа в заведението е имало много непълнолетни лица, без присъствието на техен родител или отговорно за тях лице в питейно нощно заведение. Посоченото от тези свидетели се подкрепя и от приложените по делото писмени доказателства. Съдът дава вяра на тези свидетели и кредитира установените от тях факти, доколкото техните показания са еднопосочни, логични и взаимно допълващи се. По отношение показанията на св.Б., съдът намери, че същите следва да бъдат кредитирани по отношение това, че същия осъществява охрана на заведението, по отношение твърдяното от него, че се проверяват документите на посетителите съдът счита, че свидетеля говори по принцип, но липсва конкретика, поради което и в тази част неговите показания не допринасят за установяване на процесния случай, поради което и не следва да бъдат подлагани на обстоен анализ. По отношение на показанията на св.М.и, съдът намира, че същите следва да бъдат кредитирани, при разпита си тези свидетели възпроизвеждат своите възприятия, като посоченото от тях, че Ш* е бил там се потвърждава и от останалите доказателства.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели и приетите писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователна и логична.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което се явява процесуално допустима, разгледана по същество е основателна:

Същественото при производството от административно - наказателен характер е да се установи спазена ли е процедурата по съставяне на акта за установяване на извършеното административно нарушение, съставеният акт съдържат ли императивно определените в закона реквизити, актът предявен ли е на нарушителя и правилно и законосъобразно ли е оформено предявяването; компетентността на актосъставителя; има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта като нарушител, и дали е извършено виновно (умишлено или непредпазливо); наказателното постановление, издадено ли е при спазване на императивните разпоредби за съдържание, реквизити и срокове. Процесуални предпоставки, за които съдът следи служебно и когато се установи, че в хода на административно - наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, наказателното постановление следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно, като в тези случаи, съдът не разглежда спора по същество.

В процесния случай съдът приема, че и акта и НП са издадени от компетентни орган при спазване на въведената с чл.46, ал.1 от Закона за закрила на детето компетентност, съгласно която нарушенията по чл. 45, ал. 1 - 4 се установяват с акт от полицейските органи, а наказателното постановление се издава от директора на областната дирекция на Министерството на вътрешните работи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН. Спазена е процедурата по тяхното връчване. Съдът намира за неоснователни и доводите, че в случая е нарушена разпоредбата на чл.18 от ЗАНН. Действително от събраните по делото доказателства се установява, че в заведението е имало множество непълнолетни лица и са съставяне отделни актове за всяко дете, но това не сочи на едно нарушение, каквито доводи има в жалбата. Разпоредбата на чл. 45, ал. 2 Закона за закрила на детето, по която е санкциониран жалбоподателя е посочено, че който допусне от 22,00 ч. до 6,00 ч. дете в управляван от него търговски обект в нарушение на чл. 8, ал. 3 и 4, се наказва с глоба или

имуществена санкция от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - с глоба или имуществена санкция от 5000 до 8000 лв.

Тълкуването на тази разпоредба сочи на извод, че осъществяването състава на нарушението по чл. 45, ал. 2 Закона за закрила на детето настъпва с допускането в определен интервал от време на дете, като изрично е посочено, че думата дете е в единствено число.

Ето защо с допускането на всяко едно лице се осъществява отделно нарушение по чл. 45, ал. 2 ЗЗД. Тази разпоредба си кореспондира изцяло с нормата на чл. 18 ЗАНН, която е в насока, че когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

При извършена служебна проверка на АУАН и НП обаче, съдът констатира допуснати съществени нарушения на изискванията на административно наказателния процес, касаещи разпоредбите на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Съгласно разпоредба на чл.42, т.4 от ЗАНН акта за установяване на административно нарушение трябва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН въвежда като задължителен законов реквизит на наказателното постановление описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. В конкретния случай на дружеството жалбоподател е наложена имуществена санкция за нарушение на чл.45, ал.2 от ЗЗД. Според посочената разпоредба се налага наказание глоба или имуществена санкция от 2000 до 5000 лв. за лице, което допусне от 22,00 ч. до 6,00 ч. дете в управляван от него търговски обект в нарушение на чл. 8, ал. 3 и 4. Анализът на посочената за нарушена разпоредба установява, че за да е налице извършено нарушение на чл.45, ал.2 ЗЗД е необходимо лице, което управлява търговски обект да допусне от 22.00ч. до 06.00ч. в търговския обект дете ненавършило 18 годишна възраст, което не е придружавано от родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за детето в изпълнение на предвиденото с чл. 8, ал.3 ЗЗД задължение, или осигурен от тези лица пълнолетен дееспособен придружител на детето, каквато възможност предвижда чл.8, ал.4 ЗЗД. Следва да бъде посочено, че нормата на чл. 45, ал.2 от ЗЗД е конкретна и сочи на конкретно поведение – допускане на дете в търговски обект, в нарушение на изискванията на чл. 8, ал.3 и ал.4 от Закона, като в тази насока се изисква установяване на конкретно поведение на конкретно лице, което има и качеството на управляващ обекта. Поради това, в случая с оглед начина на формулиране на разпоредбата на чл. 45, ал.2 от ЗЗД не може да се счете, че се касае до случай на допустителство по смисъла на чл. 24, ал.2 от ЗАНН, а се касае до описан случай, в който следва да се ангажира личната отговорност на конкретно лице, според нормата на чл. 24, ал.1 от ЗАНН. В случая в словесното описание на нарушението в съставения АУАН е отразено, че „на 20.08.2022 г. около 02.20ч. като управител на „Г*****, със седалище и адрес на управление Б*****, бул. “С*. К*М*****, стопанисващ клуб „G*****, находящ се в гр. Б*****, бул. “С*. К*М**, допуска в управлявания от него търговски обект от 22:00 часа до 06:00 часа детето А* Ш* в нарушение на чл. 8, ал. 3 и ал. 4 от Закона за закрила на детето“. В акта обаче е посочено, че се съставя срещу юридическото лице „Го** * с ЕИК *****, поради което не става ясно кое лице е субект на нарушението на чл.45, ал.2 ЗЗД – управителят на „Г***** или търговското дружество „Г*****. Тази неяснота е пренесена и в издаденото НП, съгласно което на „ 20.08.2022 г. около 02.20ч. като управител на „Г* к*****, със седалище и адрес на управление Благоевград, бул. “С*. К* М*, *, стопанисващ клуб „G*****, находящ се в гр. Б*****, бул. “С*. К* М*, допуска в управлявания от него търговски обект от 22:00 часа до 06:00 часа детето А* Ш*, ненавършил осемнадесетгодишна възраст без родител, попечител, настойник или придружител в нарушение на чл. 45, ал. 2, във връзка с чл. 8, ал. 3 и ал. 4 от Закона за закрила на детето, а именно - Който допусне от 22,00 ч. до 06,00 ч. дете в управляван от него търговски обект (чл. 45, ал. 2 от Закона за закрила на детето) в

нарушение на чл. 8, ал. 3 и ал. 4 (без да го придружава родител или осигурен от него пълнолетен дееспособен придружител, като при извършване на проверката на 20.08.2022 г. около 02,20 часа, детето е установено в горепосоченото място) от Закона за закрила на детето“. В същото време с атакуваното наказателно постановление е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.45, ал.2, вр. чл.8, ал.3 и ал.4 ЗЗДет на дружеството, стопанисващо проверявания обект. Избрания от наказващия орган начин на структуриране на обвинението в случая създава пълна неяснота за това кой е допуснал след 22.00 ч непълнолетно дете, без пълнолетен придружител в стопанисвания от „Г* ***** търговски обект /търговското дружество или неговият управител/, а оттам и кой е извършил нарушението на чл.45, ал.2, вр. чл.8, ал.3 и ал.4 ЗЗДет., съответно приетия от наказващия орган субект на нарушението, дали управителят на дружеството или самото дружество. Констатираната неяснота относно съставомерните признаци на санкционираното нарушение лишава дружеството-жалбоподател от възможността да организира защитата си, като същевременно препятства и съда да извърши дължимата се преценка за осъществен състав на нарушение на чл.45, ал.2, вр. чл.8, ал.3 и ал.4 ЗЗДет. Предвид горното, съдът приема, че е допуснато съществено процесуално нарушение, при издаване на наказателното постановление, респ. налице е основание за неговата отмяна. На практика се установява, че е наложена санкция на дружеството – жалбоподател, като е прието, че същото се явява управител на дискотеката, което е незаконосъобразно. Още повече, както се посочи разпоредбата на чл.45, ал.2 от ЗЗД е конкретна и сочи на конкретно поведение – допускане на дете в търговски обект, в нарушение на изискванията на чл. 8, ал.3 и ал.4 от Закона, като в тази насока се изисква установяване на конкретно поведение на конкретно лице, което има и качеството на управляващ обекта. В случая с оглед начина на формулиране на разпоредбата на чл. 45, ал.2 от ЗЗДет не може да се счете, че се касае до случай на допустителство по смисъла на чл. 24, ал.2 от ЗАНН, а се касае до описан случай, в който следва да се ангажира личната отговорност на конкретно лице, според нормата на чл. 24, ал.1 от ЗАННИ, поради което и наказващия орган е следвало преди да издаде атакуваното наказателно постановление да изследва имало ли е управител на търговския обект, съответно той ли е допуснал непълнолетни след 22.00 ч. в обекта без придружител. Липсват доказателства да е установено и това дали някой от управителите на дружеството е присъствал процесната вечер в заведението, за да се установи чия е отговорността по чл.45, ал.2 от ЗЗД. Необсъдено е останало и обстоятелството, че в клуба е имало физическа охрана, съответно същата проверявала ли е документите на посетителите, което също би могло да има съществено значение с оглед преценка на отговорността съобразно чл.24 от ЗАНН..

Съобразявайки изложеното съдът намира, че в случая атакуваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на делото право на разноски възниква за дружеството-жалбоподател по аргумент от чл.63д от ЗАНН, но такива не могат да му бъдат присъдени, поради липсата на искане за това, както в жалбата, така и в хода на съдебното производство до приключване на съдебното следствие по аргумент от чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143 от АПК и чл.81 от ГПК.

По отношение искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде оставено без уважение с оглед изхода на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т.2 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 244а-326/06.12.2022 г., издадено от Директора на ОДМВР Благоевград, с което на „Г***** със седалище и адрес на управление гр.Б*****

бул „С*. К* М*****“, представлявано от А* А* и М* Г* на основание чл.45, ал.2 от Закона за закрила на детето е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.45, ал.2, във вр. чл.8, ал.3 и ал.4 от същия закон.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Благоевград, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____